

מדינת ישראל
הכנסת

ט.פ.

פרוטוקול מס. 18/ב'

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ג', כ"ז בשבט תשי"ז - 29.1.57, בשעה 9.00.

נוכחו - חברי הוועדה:

היו"ר מ. ארם
ב"צ הראל
ר. הקסין
פ. זוארץ
ט. כפרי
י. ניצני
ד. נצר

מוזמנים:

פרופ' מר - המנהל הכללי של משרד הבריאות
מר דגן - המזכיר של משרד הבריאות

מר אברהם הכהן - ראש עיריית צפת
מר מ. קלינגר - חבר מועצת עיריית צפת
מר י. סגיב - מזכיר מועצת הפועלים צפת
מר טוביה אהרן - " " "

סדר-היום: קבלת משלחת ב"כ חוסבי צפת;

סיכום בבעיית בי"ח צפת;

סיכום בעיית ייבוא בגדים לארגונים ציבוריים.

היו"ר מ. ארם:

אני פותח את הישיבה.

אנו הזמנו את נציגי תושבי צפת ביחד עם באי כוח משרד הבריאות, על מנת לשמוע אותם בקשר לבית-חולים לשחפת שבצפת.

מר א. הכהן:

כולכם יודעים את ענין "הדסה". אנשי צפת מעונינים גם שיקום בית-חולים כללי בצפת. אנו תמיד שאפנו לכך. יחד עם זאת אנהנו גם מודאגים במקרה ש"הדסה" תעזוב את צפת וביה"ח יועבר אפילו לממסלה. אנו רואים שזה עלול לפגוע בתעסוקה שלנו.

אין זה סוד שמפעלים בצפת לא מצליחים למרות המאמץ שלנו ושל הממסלה. צפת היא, אולי, העיר היחידה במדינה שאין לה עורף. זוהי עיר יחידה בעולם - הייתי מעיז לומר - שאין לה עורף. במידה ואין לה עורף, אז היא שייכת לעיר אחרת, אשר קוראים לה קריית-שמונה. קריית-שמונה זוהי עיר של עולים. בעיר זו נמצאים אנשים רבים מתושבי צפת, אשר עזבו את צפת ועברו לטס.

צפת רחוקה מהמרכז. כל דבר שאנחנו מייצרים בצפת עולה ביוקר וקשה לטווק. גם תנאי הדיור הם קשים בצפת. לא כולם נוהגים להסתקע בצפת, מסוים שהדיור יקר. מי שרוצה לקנות דירה בשיכון עממי, עולה לו ביוקר רב, ומסתבר כי דירה בבית משותף ברחוב שלמה המלך בתל-אביב היא זולה יותר ותנאי התשלומים הם הרבה יותר נוחים מאשר בבתיים שבשיכונים העממיים אשר בצפת.

יש להודות, כי הממסלה עושה הרבה למען העולים החדשים. היא בונה להם שיכונים לא רעים. התושב הוותיק שואל, ובצדק: מדוע עלי לעזוב את כפר-סבא או את תל-אביב, מוכר את דירתי וכו', על מנת להסתקע בצפת, ולפתע אני מוצא כי איני יכול לעשות זאת; איני יכול להסתדר וכו'. זוהי אחת הסיבות שצפת אינה מצליחה בפיתוחה.

כששר הבריאות היה בצפת, הוא מצד התורם מהעיר. ספרתי לו כי כאשר באים לצפת בכדי להקים מפעל, אז אנחנו שמחים על כך; אך אם מישהו רוצה לעבור לצפת - הרי יש לעזור לו, ולא רק הממסלה. לדעתי, קיים אי-תאום בחלונות הגבוהים בהכוונת הפיתוח.

עינינו לא צרה, אבל יש הבדל בין נקודות בכל חלקי הארץ. כשאני שומע שמדברים על אילת, אזי אני אומר: אילת לפני צפת. צפת צריכה להיות בדרגה שניה או שלישית.

דובר על הקמת מפעל בצפת, והמומחים מצאו כי חומר הגלם אינו מכביד ביותר על החובלה. באנו בדברים עם משרד האוצר, ואנשי האוצר הסכימו לממן את הכספים למטרה זו. אולם, מחברר כי בוועדה מסויימת, כאשר דנה בבעיה זו, הציעו להם ללכת לא צפת אלא לכפר-סבא. מסוים כך מפעל זה לא קם בצפת, אך גם טרם בוצע בכפר-סבא בגלל מבצע סיני. הלואי ומפעל זה יקום בכפר-סבא מאשר בכלל לא יקום.

חוץ מסני המפעלים שהוקמו ע"י פרומצ'נקו, לא קיים טום מפעל אחר. "קייזר-פרייזר" הקים מפעל, עבד חדשים, חדשים וחצי ולא יותר. הוא הפסיק לעבוד בצפת. אפילו בענף היהלומים יש לנו צרות צרורות. אנו לא יכולים להגיע לידי הסדר אתם. קיים קוסי גדול, ואנו חושבים כי גם זה ייפסק.

פנינו לממשלה בכל בעיות החעסוקה והקטליה
בהם אנו נתקלים, אמרו לנו: אצלכם טוב להקים רק מוסדות הבראה.

אשר לבית-החולים, רצוני לומר כי אמנם
נכון שאין די חולי שחפת, אבל למרות הכל יש לדאוג, קודם כל, לעיר
צפת. אנחנו היינו מציעים שיהיה גם בית-חולים כללי בצפת, וגם בית-
חולים לחולי שחפת - הלואי ולא יהיו - אבל שיהיה גם בית-חולים לחולי
שחפת.

אנו שומעים כי בית-חולים באר-יעקב

מלא, וכי בית-חולים כפר-סבא אינו מלא. אבל יש צורך גם בזה וגם בזה.
אני הייתי אומר שטוב יהיה להתחיל בהקמת בית-חולים כללי בקנה-מידה קטן,
בינתיים. אני מקווה שהסביבה תסלח את חוליה גם לצפת.

כל דאגתנו היא שן חיסול בי"ח "הדסה"
יפגע בחעסוקה שלנו. בית-חולים "הדסה" מעסיק 70 עובדים בתנאים סוציאליים
טובים. כמה ישנם כאלה מסודרים בעבודה קבועה בצפת? הפעילים
מבין עובדי "הדסה" הם אנשי ציבור שאפשר להיעזר על ידם. לכן, האצתי
האיטית היא, לעשות את שני הדברים יחד - להשאיר את בית-החולים לשחפת
של "הדסה" ולהקים בית-חולים כללי.

רצוני לתת השלמה לדברים בכמה מספרים.

מר י. טגיב:

אינני בטוח שכל חברי הוועדה יודעים מה
שאנו יודעים בדיוק. צפת מונה 9000 תושבים. מאלה, קרוב ל-3000 הם בתי אב.
מסודרים בעבודות קבועות - לצערנו הרב - רק 700 איש. 1250-1300 איש
רשומים בלשכת העבודה. יש, בקרב צפת, מעברה שמונה 1000 נפש. כיום
היא בסלב של הרחבה. בזמן האחרון נקלטו עוד 2000 נפש.

אנחנו נמצאים בתהליך של עליה מוגברת,

רק בחודש דצמבר הועברו אלינו כ-300(?)

אם כך הוא החשבון, אז מספר העובדים

ב"הדסה" אינו 70 כי אם 80. 72-73 עובדים בעבודה קבועה ממש.

אני נחתי את המספרים הללו על מנת שתראו

עד כמה התמונה עגומה.

גם אם נרצה להתפתח - לא נוכל, משום שאין
שטח ואין לנו מרחב. יש עבודות של קק"ל, הנעשות בתנאי קבלנות; זוהי
עבודה עונתית. מסדר העבודה מזרים כספים על מנת להעסיק 700 איש בעבודות
דחק, בכבישים ע"י מ.ע.צ.

יש בצפת כמה מפעלים, אולם מפעלים אלה

הם צולעים למדג ישנן בעיות קשות מאד, ורק אתמול המסכנו בטיפול אחד
המפעלים העומד בפני חיסול - מחוץ ל"הדסה" - ואז יהיו פטורים של
120 איש.

גם בעיית היהלומים עומדת בעינה. ענף

זה רק התחיל אצלנו. אני מקווה שאתם תעריכו את החרדה עקב כל זעזוע
שעלול להיווצר.

אנחנו - לשכת העבודה - לא יכולנו לספק

עבודה יותר מ-12-13 ימים בחודש לנפש.

אנו באמת חרדים, ותמיד היינו חרדים למצב בו נתונה צפת, לכן התקבל רוטם אצל חברים טובים ויקרים אטר עוזרים לנו, כאילו אנחנו מתנגדים להקמת בית-חולים כללי בצפת. איננו יודעים מדוע מאסימים אותנו בזה.

יש לנו נימוקים לחרדתנו, ואנחנו חזקים למדי בנימוקינו, הן מבחינת התעסוקה והן מבחינת המקום הטופוגרפי. אומרים לנו שצפת מתאימה לבתי-הבראה ומטרדי ממסלה. טירותים כאלה יכולים להיות בסיס בצפת. לכן אנחנו שאפנו וחשבנו, לתומנו, שאנחנו זכאים לחבוע שבי"ח לשחפת ייטאר בצפת. אנו נחגוג יחד עם המדינה במקרה שלא יהיו חולי שחפת, אבל במידה שיטנם - אנו תובעים שבי"ח-חולים "הדסה" לחולי שחפת ייטאר בצפת. בי"ח זה נותן פרנסה ל-70-80 מטפחות.

קראתי בעחון, כי בעזה עומדים להקים בית-חולים ליולדות. זהו, לדעתי, טירות סוציאלי טוב.

אנו חוזרים ומסבירים כי מצבנו אינו מאפשר לנו לוותר על מקום עבודה קבוע לעובד אחד.

אנחנו שאפנו, ואנו גם תובעים, שהמוסד הזה ימשיך להחקיים בצפת, ושיקום גם בית חולים כללי בצפת. אולם, בשיחותינו המוקדמות עם חברים, התרשמנו כאילו אנחנו תובעים יותר מדי.

אבל דאגתנו היא, שמא, חס-וחלילה, יפגע עובד אחד ויהיה מפוטר במקום עבודתו. המצב הוא קשה מאד. אני אומר, כי יתכן מאד שדבר זה יהיה בבחינת נקודת מיפנה לרעה. מצבנו הוא מאד קשה. אין בפנינו לענות למטפחות, ואיננו יכולים להבטיח איזה שהוא סידור. לכן אנו אומרים: לפחות, שהקיים ייטאר.

בדקנו את הבעיה וראינו שיש מקום להקמת בית-חולים כללי ופנימי. אני יודע מקרים רבים שהחולים הוטפחו לרעה עקב הטלטולים למרחקים, ולא פעם קרו אסונות בגלל מרחקים אלה.

מר טוביה אהרן:
רבותי, חושבני שאין ספק שכולנו אוהבים את צפת. מאידך גיסא - אין ספק שצפת נחנקת מרוב אהבה וסימפטיה.

אינני רוצה להאריך בדיבורים. ואומר את דברי בקיצור: לפני שנתיים - בחורף 1953 - החלה עזיבה מבהילה בצפת; כ-2000 נפש עזבו את צפת. וב-1 ביוני אותה שנה, הופענו בפני הכנסת והתרענו על מצבה של צפת. כמובן שהובטח גדולות. יש לציין שחלק מאותן הבטחות קויים. אבל יחד עם ההתקדמות, היה זה בבחינת צעד אחד קדימה, ושני צעדים אחורנית.

מצבנו הוא קשה עד מאד. בימי סבל ושמחות, היחה "הדסה" המטענת היחידה במקום. אינני רוצה להסתפק בציון סנטימנטים, אבל גם מבחינה כלכלית איננו רואים הצדקה ש"הדסה" תעזוב את צפת.

ומבחינת התעסוקה אני רוצה לציין, כי קרוב ל-80 מטפחות מחקיימות בכבוד וביחסי עבודה יפים. כמובן גם קניות נעשות בצפת, וכל מיני דברים הנעשים בקטר לבית-חולים זה.

רצוני לשאול: מדוע צריך לקום בית-חולים כללי על חורבן בית-חולים אחר? במצב הזה צפת תמיד מקופחת. מדוע לוקחים בנינים, היפים ביותר והטובים ביותר, מדוע לוקחים אותם מן המוכן?

על מטרד הבריאות והממסלה להקים בנינים חדשים נאים, בשביל צפת. אני מבקש שתמצאו שביל זהב, והוא: חלק מהמוסד ייסאר לחולי שחפת, אשר הוא מתאים מבחינת האויר והאקלים של צפת. ובמרחק של מאות מטרים קיים האגף ג', שם יש ריכוז המעבדה, מחקרי הרנטגן וכו'. אגף זה יכול להיות גרעין לבית-חולים כללי. חוטבני טאפסר לשתף בזה גם את מטרד הבטחון. עד כמה שידוע לי, גם בנהריה וגם בפוריה, מטרד הבטחון הזמין מיטות לסעת חירום. לכן אומר אני, אפסר לשתף גם את מטרד הבטחון בהקמת בית-החולים הכללי.

ידוע לי, שבימי חירום, במסך מספר יעוץ בית-החולים הפך להיות בית-חולים לסעת חירום. לכן הייתי מבקש שבד בבד, ביחוד כסלב מעבר, שבאגף ג' יוקם בית-החולים הכללי, ובית-החולים שקיים עבור חולי שחפת - ייסאר.

היה הסכם למנוע זעזועים, ועל כן אמרנו - במקרה הכי גרוע - שתהיה חקופת מעבר של שבועיים-טלוסה. אנו חוששים פן מספחות מבוססות, בני צפת, אנטי צפת, יעברו לירושלים.

על כן אנו מבקשים, למען צפת, שוועדת הסירותים תחפס את שביל הזהב ואת הפתרון המתאים.

מר קלינגר: הנני ותיק בצפת; נכד צפת, בן נכד צפת.

חרטו לי להתעכב קצת על היסטוריה, זכרונות נעורי עודם חרותים.

עם כיבוש ארץ-ישראל ע"י הבריטים, באה מסלחת אשר קראו לה ועדת הצעירים. היא בקרה בצפת וראתה בה 10 אלפים חוטבים. היה אז דיון, לאחר שנעטה סקר, במה לפרנס את 10 אלפים הנפש הללו. המסקנה הייתה שהתעטיה לא תוצלח בצפת. והוחלט להקים בה מוסדות. התוצאה הייתה ש"הדסה" באה לצפת על מנת להקים בית-חולים כללי גדול. רצוני לומר, שמיטב הרופאים כיום, היו אז בצפת, עטו את הפרקטיקה שלהם בצפת וקבלו את השם הטוב כאן.

חולים היו נוהרים לא רק מצפת, אלא גם ממצרים.

המוסד השני שהוקם אז, היה בית-יתומות גדול אשר קלט את היתומים מהסביבה; אלה היו יתומים אשר הוריהם נפלו במלחמה. וכך התרכז פרסונל של משכילים אשר מצדם נחנו דחיפה להקמת מוסדות חינוך, בחי-ספר וכו'.

עם סגירת מחלקות כלליות בבית-החולים, הפך להיות בית-חולים לחולי שחפת.

כל הנסיונות שנעשו מאז ועד היום להקים איזור פיתוח תעשייתי בצפת, היו לריק. הכספים הלכו לטמיון. ולכן אנו באים לידי מסקנה שהאקלים של צפת ראוי לסמו, מצבה הטופוגרפית - רחוקה ממרכזי הארץ - כל אלה מחייבים תשומת לב מיוחדת להקמת מוסדות בצפת.

"הדסה" מוציאה כיום בצפת כ-140 אלף לירות לחודש. יש שם 130 מיטות. כ-100 מיטות בקירוב תפוחות, ו-70-80 עובדים בעבודה קבועה.

אנו מביעים חרדה ואזהרה שכל זעזוע יגרום לעזיבת צפת, ובזה לא תפחר בעיית האספוז הכללי. אין מקום להקמת בית-חולים שלם, ואין זה יכול לכלכל בית-חולים כללי בעל 130 מיטות.

חקרתי את בעיית "פוריה", ונמסר לי שבית-חולים זה המסרת את הגליל התחתון ועוד, איננו תפוס.

מר דגן: אין זה נכון. אנחנו נמסור את הדברים בכחב.

מר קלינגר: אנחנו לא יכולים, בשום פנים ואופן, לוותר על "הדסה". זהו מוסד עצום, בעל היקף עצום. "הדסה" לא רק מזרימה כסף לצפת, אלא מזרימה גם אלפי תיירות. כל אשה המבקרת בישראל, מבקרת גם בצפת; היא מוצאת לחובה לבקר גם בצפת. ע"י יציאת "הדסה" אנחנו נפסיד תיירות. עיר שיש לה מעט מאד מוסדות ציבור, מוסדות חסד, אינה רשאית לוותר על מוסד כזה כמו "הדסה".

אני רואה, ע"י הצהרה זו, כתב שחרור ל"הדסה", וזה יתנקם בנו. 70-80 עובדים אלה הם החלק העיקרי של האינטלגנציה של העיר. הם עומדים בראשות הציבור, ולכן חושב אני שאל לנו לוותר גם על האינטלגנציה הזו. חלק מעובדים אלה יעקור מהעיר במקרה ש"הדסה" תעזוב. חלק יקבל ודאי הצעה לעבור לירושלים. חלק כהרופאים לא יישאר במקום משום שהם מומחים. במחלת הסחפת.

רצוני לומר לכם, רבותי, שבמידה ולוועדת השירותים יש השפעה, כוח ותוקף של המלצה, עליכם לבוא לעזרתנו על מנת להספיע שמוסד זה לא יצא מצפת.

בקטר לבית-חולים כללי: בית-החולים ליולדות - אשר הוקם לאחר מלחמה של שנים - וחלק מבית-חולים "הדסה" יהיו מיעדים לכירורגיה. אפשר לפתור, באופן חלקי, ויחד עם זאת אפשר להסאיר את בית-החשפת בצפת, משום שיש מספיק חולים בישראל, אלא שדבר זה יכול להתבטא על חשבון בית-חולים באר-יעקב. אולם חושבני, כי לנו מגיעה זכות בכורה, ויש לעשות הכל על מנת לא לעזוב את צפת.

מר א. הכהן: בניגוד לדעתו של מר קלינגר, אשר הוא חבר מועצת עיריית צפת, אני רוצה שירשם

בפרוטוקול, שבענין הקמת בית-חולים כללי ישנן דעות הפוכות. הואיל ואני הייתי מאד פעיל בענין זה - אני יודע שיטנה דרישה למיטות נוספות. בית חולים כללי יכול להחזיק מעמד בצפת. אני רוצה שירשם שדעת ראש העיר היא אחרת.

פרופ' מר: רצוני לומר מספר מלים לרקע הענין: משרד הבריאות מטוכנע שגם יקום בית-חולים כללי בגליל העליון. 50 אלף נפש יש בגליל. זה איזור פיהוח, ואיזור זה הולך וגדל.

ועתה, מדוע אנו אומרים בצפת ולא במקום ישנם בנינים. אם לא היו בנינים, אז משרד הבריאות אף פעם לא יבנה בית-חולים כלומר, אם יבוא הזמן וישאלו, היכן לבנות, אחר? מתוך סיבה אחת, והיא: צפת לא היתה נאה בחשבון. ללא הסכמת אוכלוסיית המקום. יאמרו: על-יד אילת-השחר.

ש.פ.

ועוד: אני בעצמי איש גליל העליון, ולדעתי צריך ליצור בצפת מרכז של הגליל העליון, ובכדי לבצע זאת יש להקים בית-חולים כללי. בעוד זמן מה, האוכלוסיה של איזור זה תהיה בת 70 אלף נפש. ולכן אני אומר שעלינו לשמור על בית-חולים צפת, כי אחרת אנו עלולים להחמיץ הזדמנות זו. אם בית-חולים זה יהיה תפוש לשחפת, אנו לא נוכל להפכו לבית-חולים כללי; מי יודע אם לא יוקם בית-חולים כללי במקום אחר.

מר הכהן: האם "הדסה" יכולה להחזיק בית-חולים כללי בצפת?

פרופ' סר: אינני יודע. אין לנו בכלל תקציב, אבל חשבנו להפוך בית-חולים זה לכללי.

מר דגן: רצוני לומר לאלה החברים מצפת, אשר חושבים שהפיכת בית-החולים לכללי פוגמת בתעסוקה: בית חולים כללי מעסיק יותר משמלטיק בית-חולים לשחפת.

תפוסת בית-חולים בצפת היא כיום 70. לפני מבצע מיני התפוסה היתה רחבה יותר, אולם לרגלי שעת חירום שלחו את החולים לבתיהם, ולאחר מבצע זה - החולים לא חזרו, והתפוסה כיום היא מצומצמת.

זה הינו פתרון/יחיד יציב מבחינה כלכלית הואיל ואולם, התנאים שלנו אינם כפי שתארנו לפני כן. התקציב קוצץ וכו'. אנחנו שותפים עם אנשי צפת, ואף אנו רצינו ש"הדסה" תמשיך להחזיק בבית-החולים איך שהוא. אנו מבקשים מוועדת השירותים שתשפיע על "הדסה" שתמשיך להחזיק בבית-החולים ולו לתקופת מעבר. לנו ניחן כהשתתפות סכום של 140 אלף ל"י לכל צורה שלא תהיה. אם "הדסה" תקיים את התחייבותה ותשתתף ב-200 אלף ל"י, ואם היינו יכולים להשיג מהאוצר עוד 100 אלף לירות, כי אז היינו יכולים לקיים 60 מיטות לשחפת ואת יתר המיטות - להפוך, באופן הדרגתי, למיטות כלליות. פתרון זה הוא לפי רצון העדיה ולפי רצוננו אנו.

רצוננו, שתאפשר לנו "הדסה" תקופת מעבר, ללא זעזועים, ואז נתחיל להקים מחלקה מחלקה, לאט לאט, עד אשר נגיע למטרה.

רצוני לציין בסיפוק כי אנשי עיריית צפת הגיעו למסקנה אותה הבענו קודם לכן.

אני מציע, בהתאם למה שסיכמה חברת הכנסת נצר, שתהיה ועדת משנה של ועדת השירותים, שהיא תעבד את המלצותיה בקשר לבעיה הנידונה, וששתף בה גם ב"כ האוצר.

ד. נצר: רציתי לשאול: האם נכון הבינותי, שבמידה שתהיה העברה הדרגתית מבית-חולים שחפת לכללי, חוץ מהנטייה של סגירת בית-החולים, ישנה גם נטייה אחרת - ש"הדסה" כבעלות, ועזוב את צפת?

מר שניב: אני אומר, אנחנו איננו "מחבקים" את "הדסה", אבל לנו יש תקווה שהעברה תיעשה באופן הדרגתי יחד עם "הדסה".

היו"ר מ. ארם:

אנחנו סיימנו את הנדון בבניית בית-חולים
"הדסה" צפת. רצון כולנו הוא שבעיה זו
לא תפגע במעסקה של צפת. החשש הזה צריך להסתלק משום שוועדת השירותים
לא תיתן ידה בזה. למען צפת לא אחשה.

אני מודה לכם.

מר שגיב:

היינו רוצים לבקשכם לתת לנו לשמוע את
מסקנות ועדת המשנה, אם אפשר.

היו"ר מ. ארם:

אנו נשלח לכם את הסיכום שלנו בענין זה.

ד. נצר:

ועדת המשנה היא בת שני אנשים - חבר המנסח
הראל ואנכי. לא היו בינינו חלוקי-דעות.
אנחנו סיימנו ראשי פרקים נביא לישיבה הבאה.
לפי ההצעות שלנו. את הביטוח המלא אנו

אני מציעה שחבר הכנסת הראל ימסור את מה

שסיכמנו.

ב"צ הראל:

לדעתנו, אין צורך להקים בית-חולים מיוחד
לשפת מסיבת הקטנת חולי השחפת, הקטנת מספר
המיטות לחולי שחפת במדינה ומסיבת הערך המיוחד שצפת נותנת לחולי
השחפת במובן האקלים.

יש צורך לקיים בצפת בית-חולים כללי בשביל כל
המבינה בת 50 אלף נפש, אשר עד "פוריה" אין בית-חולים, לא מבחינה
כלכלית אלא מבחינת שמירה על בריאות העם, וגם מבחינה בטחונית יש
צורך להחזיק בית-חולים כללי בצפת.

רצוי שהעברת בית-החולים לכללי תהיה
באופן הדרגתי, שלב-שלב; בתקופה ראשונה, שחשאר על יד בית החולים
הכללי מחלקה לחולי שחפת. רצוי לקיים מספר מיטות כלליות,
וחלק זה יהיה כבית-חולים כללי.

ברור, אם "הדסה" מסתלקת מהחזקת בית-החולים,
צריך להעביר את בית-החולים למשרד הבריאות.

אנו מציינים בסיפוק ש"הדסה" מוכנה להשתתף
בהחזקת בית-חולים כללי בצפת באותו סכום שהוציאה עד כה על בית-חולים
לחולי שחפת.

במקרה ולמרות שהתקציב העומד לרשות משרד
הבריאות עבור בית-החולים בצפת, לא יספיק להחזקת בית-חולים עם
130 מיטות - הרי אין להעלות על הדעת סגירת בית-החולים, אלא להמשיך
ולהחזיק בו לפי התקציב הקיים.

זהו הסיכום, אני חושב כי בשבוע הבא אני

אותו בכתב.

היו"ר מ. ארם:

הייתי רוצה שהביטוח הסופי ייעשה על דעת כל
חברי הוועדה.

מר דגן:

רצוני לבקשכם לשתף אותנו בניסוח הדברים.

היו"ר מ. ארם:

ועתה, נעבור לבעיית ייבוא הבגדים.

ש. כפרי:

אני אחרתי. לישיבה זו משום שיטבתי עם מר ברסלע. הבעיה דוחקת מאד. רציתי להביא הנה הצעה מוסכמת; יש לי הצעה כזו אבל היא אינה סופית. חושבני שהיא תתקבל על דעת הארגונים. ההצעות הללו מנוסחות לפי המלצותיה של חברת הכנסת פרסיץ ולפי המלצות של מועצת הפועלות. אבל נשמעה הצעה שאנו נשמע גם את המלצותיהן של נשי המזרחי.

ר. הקסין:

צריך להיות איזה מוסד שהוא מוסמך להחליט סופית. ועדת השירותים היתה מאד ליברלית והזמינה את כל הארגונים, מוסדות ומשרדים, וכל הדיונים על בעיה זו ארכו מספר שבועות.

ברורים לי כל הרצונות של כל הארגונים האלה. שמענו אותם. לאחר מכן היה דיון בוועדת השירותים והוחלט להגיע לידי סיכום. על יסוד זה היתה התייעצות עם כל הגורמים.

נשאלת השאלה, אם אנחנו נפנה שנית אל כל הארגונים האלה; אם כן הוא הדבר, הרי הפרשה הזו תתחיל מחדש.

ד. נצר:

אני מקבלת את דעתה של חברת הכנסת הקסין.

ועדת השירותים שמעה, בעת הדיון, את הנציגות לגבי משרדי הממשלה אנו נוהגים אחרת; אנו נוהגים לשמוע את דעתם עוד פעם, ולכן, אני נגד זה שוועדת המסנה תסמע עוד פעם את ב"כ הארגונים.

פ. זוארץ:

אני אומר אחרת: ועדת המסנה ראתה לנכון שיש לשמוע את נציגות המזרחי.

ש. כפרי:

הצעת הסיכום היא כדלקמן:

ועדת השירותים הציבוריים דנה בייבוא בגדים חדשים וישנים המתקבלים ע"י ארגונים ציבוריים כמתנה, ומעבירה בזה את החלטותיה לממשלה.

זה שנה נמסך מסא-ומתן עם ועדה בין-משרדית על אופן חלוקת הבגדים, וע"י כך הופחת במידה רבה משלוח הבגדים וחלוקתם לנצרכים. המצב החסור בו נתון חלק ניכר של האוכלוסיה בארצנו לרגל חוסר עבודה והעליה הגדולה, מחייב הסדר רחוף של הבעיה הנ"ל. ולכן ועדת השירותים הציבוריים מציעה:

א. הגדרת מושג הארגון הרשאי לקבל בגדים

ארגון ארצי מוכר אשר גבעלותו רשת מוסדות לטיפול וחינוך והוא עוסק בעבודה סוציאלית בטיפול במשפחה.

ב. רסיונות ייבוא

הבאת בגדים תבוצע רק על יסוד רסיונות ייבוא. משלוח בגדים שהובא ללא רסיון, יימסר לרשותה של הוועדה הבין-משרדית.

ג. טיב הבגדים

בגדים חדשים טובאים למשרדות סגורות ומעונות-יום בלבד, לשימוש העמלי ובהתאם לצרכים הממשליים.

בגדים ישנים יחולקו לפי הוראות הוועדה בין-משרדית.

ד. מימון על חלוקת הבגדים

א. ועדה בין-משרדית בשיתוף נציגי ארגונים גדולים;
ב. על הבצוע במקומות - ועדה ציבורית מקבילה בשיתוף עובדי מוציאלית.

ה. הפרשה לשווקים

בירור ומיון הבגדים ייעשה במחסני הארגונים. לאחר שאחוז מסכם יופרש לשווקים - תועבר הכמות שנותרה למחסני הסעד.

ו. הוצאות

הוצאות הקשורות בהובלה, מיון והעברה למחסני הסעד - תחולקנה בהתאם לכמות הבגדים הנקבעים לשימוש הארגון.

היו"ר מ. אלם:

אני מודה לשתי ועדות המשנה שעשו עבודה חשובה מאד. את בעיית ביח-חולצות צפת סיכמנו ואת בעיית יבוא הבגדים גם כן סיכמנו. את שני הסיכומים האלה אנו נביא לישיבת הוועדה הקרובה לאישור.

ר. הקטיון:

בקשרו מר צידון - מגן מזכיר הכנסת - לשלוח טלגרמה בשם ועדת השירותים הציבוריים תבחומים לרגל מות אשתו. אני מוטרדת זאת לידיעת חברי הוועדה.

להעמיד לסדר-היום של הישיבה הבאה את המעילה: הקציב משרד הסעד.

ה ו ח ל ט

הישיבה נועלה בשעה 10.30.